

SUBSTÀNCIES QUE IMPREGNEN L'HOME I TOT L'UNIVERS

(Extret de la Comunicació del 13/11/87)

Tenim tres substàncies que ja des de sempre la humanitat ha sabut que tenia, i a les quals en tots els temps i religions s'ha donat una importància rellevant. Són la Fe, l'Esperança i la Caritat. Sempre s'ha instat a l'home que practiqui aquestes tres qualitats, sense saber ben bé quina utilitat tenia i per a què servien... Fixeu-vos bé que dic que són substàncies.

La FE. No és cega. És una confiança absoluta en el Poder Suprem, en la Llei Única, a través d'uns coneixements de l'esperit, que ens dóna seguretat total i absoluta. Aquesta substància és la que conforma la part més interna del vehicle o conducte de comunicació entre entitats de diferents dimensions.

L'ESPERANÇA. És una substància meravellosa. Fa que l'home no caigui en la desesperació, l'abulia o l'entropia. És una substància qualitativa, sense la qual l'home seria nul i inútil. Aquestes dues substàncies meravelloses estan posades a l'univers, per a que la humanitat les pugui fer servir i els homes puguin tenir un canal transmissor perfecte des de la vida humana bioelèctrica cap a la vida purament espiritual.

La CARITAT. Aquesta és la tercera substància. Amb ella es pot construir el canal de comunicació entre tots els homes... “A través d'aquest canal, es pot transmetre el coneixement que nosaltres us hem donat, el vostre amor, les facultats que vosaltres i tots els éssers humans posseeixen per curar, alleugerir i fer la vida del vostre germà més planera...”

Aquestes substàncies ens ensenyen a mirar i saber veure; a escoltar i saber oir; a tocar i palpar per saber la naturalesa de les coses.

(Extret de la comunicació del 13/12/87)

Hi ha un significat de la paraula “caritat”, que hauríem de desterrar del nostre vocabulari, quan diem que caritat és donar alguna cosa d'un mateix, material o espiritual, amb sacrifici, a un altre que no ho posseeix.... “No hem de donar, sinó restituir al nostre germà el que se li ha negat d'una forma cruel. Mai hem de dir que fem caritat al proïsme, ni que som caritatius, ja que això suposa un egoïsme que fa que retenim per a la nostra exclusiva propietat uns béns que pertanyen a tota la humanitat”... Quan la humanitat estigui saturada d'amor, la paraula caritat, amb aquest significat que els homes li hem donat, desapareixerà del nostre vocabulari.